

סיום מסכת

בסיום מסכת (או סדר משניות) אנו אומרים: "לא נתנשי מנה מסכת פלונית/סדר פלוני ולא תתנשי מן, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי".

יש לשים לב שטקסט זה הוא בארמית ולכן המילה 'לא' מנוקדת בקמץ ולא בחולם (כפי שאנו אומרים למשל בטקסט המוכר של "כל נדרי": "לא שרירין ולא קימין").

בעלמא הדין – הניקוד הוא בצירי: הדין, ולא הדין כפי שטועים ואומרים. הדין = הזה.

בעלמא דאתי – שוב בצירי, ובמלרע, ולא: דאתי. כך נכון לומר בארמית.

הערה נוספת: כאשר מדובר בסיום של קבוצת לומדים, והטקסט של הסיום נאמר ע"י אחד הלומדים בשם כל הקבוצה, יש לומר את הקטע "יהי רצון" בלשון רבים: "יהי רצון מלפניך ה' אלהינו, כשם שעזרתנו לסיים מסכת פלונית/סדר פלוני, כן תעזרנו... וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לנו ולזרענו, שלא תמוש התורה מפנינו ומפי זרענו וזרע זרענו עד עולם, ויתקיים בנו...". בסוף הקטע, לעומת זאת, יש ציטוט של פסוקים, ולכן לא משנים אותם: "פי בי ירבו ימיה".

פירוש לנוסח:

http://www.maharitz.com/hordot/hadran_alah.pdf